U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr Radovana Havelce a JUDr. Jana Vyklického v právní věci žalobkyně: **L. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**, se sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 2. 2017, č. j. JMK 20510/2017, o námitce podjatosti vznesené žalobkyní vůči soudcům druhého senátu Nejvyššího správního soudu,

takto:

Předsedkyně senátu JUDr. Miluše Došková a soudci JUDr. Karel Šimka a Mgr. Eva Šonková **nejsou vyloučeni** z projednávání a rozhodování věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nao 142/2017.

Odůvodnění:

Žalobou ze dne 6. 3. 2017 napadla žalobkyně v záhlaví uvedené rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu v Kuřimi ze dne 25. 2. 2015 o odmítnutí žádosti nahlédnout do podkladů pro zpracování spisové dokumentace vedené o V. a M. V. Po poučení o složení senátu Krajského soudu v Brně, jemuž byla věc přidělena k projednání a rozhodnutí, pak žalobkyně uplatnila námitku podjatosti vůči jeho členům – předsedovi senátu JUDr. Davidu Rausovi a soudcům Mgr. Petru Šebkovi a Mgr. Kateřině Kopečkové.

Věc byla zapsána u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nao 142/2017 a k rozhodnutí o námitce přidělena druhému senátu. I vůči jeho členům uplatnila žalobkyně námitku podjatosti, tuto pro případ vyloučení uvedených soudců rozšířila i na členy zastupujícího prvního senátu. Podle jejího názoru jsou všichni jmenovaní soudci vyloučení pro poměr k žalovanému, neboť ten podle zákona č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, může mít přístup k osobním a citlivým údajům soudců (ohledně jejich dětí a nejen jich) a tyto údaje o nich shromažďovat. Žalobkyni sice není konkrétně známo, že by žalovaný něco takového skutečně dělal, nicméně důvod pochybovat o nepodjatosti soudců již jen tato možnost zakládá a objektivní skutečnosti nechť si zjistí soud.

K této námitce soudci druhého senátu shodně uvedli, že nemají žádný poměr k věci ani k účastníkům a nepodíleli se ani na projednávání a rozhodování věci u správního orgánu či v předchozím soudním řízení.

Podle § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. může účastník namítnout podjatost soudce, soudní osoby, tlumočníka nebo znalce. Námitka musí být zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

Po posouzení věci dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že námitka podjatosti není důvodná. Žalobkyně ve svém podání jen v obecné rovině poukázala na zákonné kompetence orgánu sociálně-právní ochrany dětí, jenž může v případě nutnosti přijmout opatření k ochraně dětí a tuto kompetenci může teoreticky uplatnit i vůči soudcům jako rodičům. Žádné konkrétní skutečnosti, že by se tak v daném případě dělo nebo alespoň indicie, že by se tak stát mohlo, neuvedla, sama přiznala, že jí žádné takové skutečnosti nejsou známy. Stejně tak není jasné, jaký vztah soudce k žalovanému by měla taková skutečnost v projednávané věci zakládat. Na tomto místě Nejvyšší správní soud připomíná, že vyloučit soudce z projednávání a rozhodnutí věci je možné jen zcela výjimečně a ze závažných důvodů, neboť tímto opatřením dochází k zásahu do ústavního práva na zákonného soudce zakotveného v čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Musí se tedy jednat o skutečnosti svědčící o tak zjevném zájmu soudce na konkrétním výsledku řízení nebo o jeho tak těsném vztahu k účastníkům řízení či jejich zástupcům, že to vzbuzuje důvodné pochybnosti o jeho schopnosti rozhodnout ve věci nezávisle a objektivně. Pouhé hypotézy nepodložené žádnými konkrétními skutečnostmi k důvodným pochybnostem o nepodjatosti soudce vést nemohou. Není přitom úkolem soudu, aby po takovýchto skutečnostech sám pátral, případně je z pouhého podnětu účastníka řízení z moci úřední vyhledával.

Nejvyšší správní soud proto rozhodl tak, že předsedkyně druhého senátu Nejvyššího správního soudu JUDr. Miluše Došková a soudci tohoto senátu JUDr. Karel Šimka a Mgr. Eva Šonková nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. Nao 142/2017. Vzhledem k tomu, že soudci senátu, jemuž byla věc přidělena, nebyli z projednávání a rozhodnutí vyloučeni, nerozhodoval již soud o námitce podjatosti směřující proti soudcům zastupujícího prvního senátu.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 26. dubna 2017